

PABLO NERUDA: “VEINTE POEMAS DE AMOR Y UNA CANCIÓN DESESPERADA”

Ricardo Neftalí Reyes, Pablo Neruda, va passar la seva infància al sud de Xile, i es va donar a conèixer com a poeta des de molt jove. Encara que al final l'oficialitzés, Pablo Neruda és realment un pseudònim que el gran poeta va adoptar en homenatge a l'escriptor xec Jan Neruda per ocultar aquesta dedicació literària al seu pare.

Pablo Neruda va escriure durant tota la seva vida i va influenciar molts poetes posteriors que el varen prendre com a font d'inspiració. Va rebre el Premi Nobel de Literatura l'any 1971, reconeixement que mostrà la qualitat d'aquest gran autor. La seva poesia va anar canviant amb les seves vivències, seguint molt de prop els ritmes naturals de la vida: agressiva en l'adolescència, obsessionada per la mort en la primera joventut, i política i social en la maduresa.

Va reivindicar una poesia sense puresa, “*una poesía impura como un traje, como un cuerpo, con manchas de nutrición, y actitudes vergonzosas...*” Pablo Neruda tractava en la seva poesia la relació entre els cossos, defensava la presència d'elements quotidians i afirmava “*quien huye del mal gusto cae en el hielo*”. La defensa d'aquesta forma d'escriure va originar una disputa que l'enfrontava amb la poesia pura de Juan Ramón Jiménez.

El poemari *Veinte poemas de amor y una canción desesperada* reflecteix la poesia d'un jove de vint anys enamorat tant de les dones com de la natura. Versos com “*Quiero hacer contigo lo que la primavera hace con los cerezos*”, “*Me gustas cuando callas porque estás como ausente*” i “*Puedo escribir los versos más tristes esta noche*”... van universalitzar, sense pretendre-ho, un llibre d'amor adolescent i passional que ha recorregut el món i ha encès la flama de l'amor entre moltes parelles.

Els comentaris dels poemes de *Veinte poemas de amor y una canción desesperada* d'aquest Treball de Recerca es basen tant en l'objectivitat de la vida del poeta com en la subjectivitat de la persona que llegeix el poema. La poesia reflecteix els sentiments de l'autor en el moment en què escriu, per entendre'ls cal conèixer les seves experiències vitals. Segons el propi poeta, la lectura de la poesia és “*una comunicación secreta, intransferible, con partes del alma del poeta y de la persona que está leyendo, y esa comunicación subjetiva existe y es verdadera.*” És a través de la poesia que algú fa seu un poema nascut dins d'un artista que expressa amb paraules el que les persones senten i són incapaces de dir.

“Si nada nos salva de la muerte, al menos que el amor nos salve de la vida.”